

Foreløbig oversættelse.
 Autentisk oversættelse fremkommer senere i
 De europæiske Fællesskabers Tidende.

Rådsdirektiv af 25. februar 1964

om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsningerne inden for fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser (64/220/EØF)

Det europæiske økonomiske Fællesskabs Råd har

i medfør af

traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, navnlig artiklerne 54 og 63,

de almindelige planer om ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser,

under hensyn til

Kommissionens forslag,

Parlamentets udtalelse,

det økonomiske og sociale udvalgs udtalelse

og i betragtning af

at personernes frie bevægelighed, som er forudsat i traktaten og i afsnit II i de almindelige planer for ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser, kræver ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsningerne inden for fællesskabet for de statsborgere i medlemsstaterne, der ønsker at etablere sig eller yde tjenesteydelser på et hvilket som helst af deres territorier, *at* etableringsfrihed ikke fuldtud kan gennemføres, medmindre en permanent opholdstilladelse anerkendes for de personer, som skal benytte den, og *at* den frie udveksling af tjenesteydelser kræver, at yderen og ydelsesmodtageren er sikret en ret til ophold svarende til ydelsens varighed,

at dette direkte ikke berører forholdsregler, der retfærdiggøres af hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed, og at samordningen af disse forholdsregler er genstand for et særskilt direktiv ifølge traktatens artikel 56, stk. 2, udstedt følgende direktiv:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne ophæver i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv begrænsningerne for indrejse og ophold:

a) For statsborgere i en medlemsstat, der har etableret sig eller vil etablere sig i en anden medlemsstat for at udøve selvstændig virksomhed eller levere en tjenesteydelse dér;

b) for statsborgere i medlemsstaterne, der ønsker at begive sig til en anden medlemsstat for at modtage tjenesteydelser;

c) for disse statsborgeres ægtefæller og børn under 21 år uden hensyn til nationalitet;

d) for beslægtede i op- eller nedstigende linie, som disse statsborgere og deres ægtefæller forsørger, uden hensyn til nationalitet.

2. Medlemsstaterne behandler med velvilje sager om alle andre familiemedlemmer, som de i artikel 1, litra a og b nævnte personer forsørger, og som hører til deres husstand.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne giver de i artikel 1 omhandlede personer ret til at indrejse på deres territorium mod forevisning af gyldigt identitetskort eller pas.

2. Indrejsevisum eller lignende bevislighed må ikke kræves, bortset fra de i artikel 1, stk. 1, litra c og d nævnte personer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat. Medlemsstaterne bestræber sig på at yde disse personer enhver form for lettelse med hensyn til at opnå de nødvendige visa.

Artikel 3

1. Enhver medlemsstat anerkender en ret til permanent ophold for statsborgere fra de øvrige medlemsstater, der bosætter sig på dens territorium for at udøve selvstændig virksomhed, når begrænsningerne vedrørende den pågældende art virksomhed er blevet ophævet i henhold til traktaten.

Som bevis for denne ret udstedes et dokument, der i det følgende benævnes opholdstilladelse. Opholdstilladelsen er gyldig i mindst 5 år og fornys uden videre.

De statsborgere i en medlemsstat, der ikke er omfattet af de foregående afsnit, men som